

Birol Kasar

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.08.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Biol Kasar

Eserleri:

Bana

Yolunu gözledim arafta kaldım
Kokunu özledim yanına geldim
Bu aşkın uğruna ne canlar aldım
Adım attığın yer cennettir bana.

Seni aramaktan kaç kere öldüm
Sesini duydum da hemen dirildim
Düşündüm de mecnun halime güldüm
Seninle tanışmak şereftir bana.

İsmiini öğrendim yola koyuldum
Ya sevmezsen dedim nice üzıldüm
Diyarına geldim ne mutlu oldum
Göz göze bakışmak ne aşktır bana.

Bir ömür bekledim sana sarıldım
Kokunu hissettim yine vuruldum
Göğsüne yaslanıp aşkla yoğrulduim
Sensiz cennet haşa elemdir bana.

Birol Kasar

Deniz ile Tekne

Uzunca bir mavi yolculukta
Uzaklarda hala uzaklarda
Deniz rüzgarını üflüyor sert
Sanki artık git der gibi
Göndermiyor dalgasını ki yüzebilirsin
Ufacık tekne hakikati ne bilirsin.

İstiyor ki onu ufukta bekleyen
Bir kaç gemi bir kaç insan vardır
Bunca dert bedenini sarınca bir
Sevdalıyı ayakta tutan umutlardır.

Eller duydu eller bildi bu aşkı
Enfes bir deniz köhne bir tekne arasında
Kimi sadece bir bakış yakaladı mahsun
Kiminin gördüğü sadece bir rüyaydı masum.

Ey uçsuz bucaksız koca deniz!
Güzelliği dillere destan deniz!

Büyükülüğün karşısında alabora mı olur sanırsın
Seni görünce çırpınır batar mı sanırsın
O tekne ki aşk masalında süzülür gider
O tekne ki aşkından kavrula kavrula yüzer
Ne dalga ne rüzgar ne de ustaca bir manevra
Belli ki onun yakıtı hasret, bu yolda
Belli ki onun rotası gurbet, aşk ufkunda.

Birol Kasar

Dermanım

Kalem tutan eller destan yazsa
Kahpe ızdırabı eller çekse
Yanan gönlüme buzdan su serpse
Ne dostlar söndürür bu yangını
Ne de dost bildiklerim
Daralan ruhumdur köhneleşen bedenim
Derdim de dermanım da sensindir benim.

Birol Kasar

Dön, Bir Bak İstiyorum

Dön, bir bak istiyorum
Etrafında saklıysa mutluluğun
Gülüşünde gizlidir belki beklediğin
Kaçıp gitmek deva değildir ki
Dilimi düğümlesen, sussen ne fayda
Beynimi kemirip durdukça hayalin.

Bir adam ki körkütük aşık
Eriyip gidiveriyor mezar taşı mısralarda
Acımıyorsa ciğerin, solmuş olmasın
Kaskatı mı kesilmiş yüreğin
Sahi senin kalbin var mıdır?
Simsiyah bir perde, zümrütten taş mıdır?

Güzelliğin hep aynaları mı çatlatacak
Yalancı aynalar senin yarın mi olacak
Gülüşünün zekatı çölleri yeşertecek
Zemheri karanlığı bahara dönecek
Bahar terk edip gitmeden
Dön, bir bak istiyorum.

Biol Kasar

Esir

Sen gülüyorsun ya
Neşen açığa çıkarıyor güzelliğini.
Ellerin selam veriyor bana.
Kalbin yanıbaşımda oturuyor.
Ama gözlerin burada değil
Başka alemlere bakıyor.
Uzak, karanlık, karmaşık alemlerde geziniyorsun.
Gitmenin de bir yolu yok oralara.
Kuş uçmaz kervan geçmez bir gönül.
Ama bir gün
Elbet bir gün beni göreceksin orada.
Senin de yüzün gülecek.
Ağlamalar artık son bulacak.
Gamzelerini salıvereceksin mesela
Ve tüm dünyayı gülün kokusuyla yalnız bırakacaksın.
Belki ben tutsak olacağım senin karanlık aleminde.
Sahi ne farkeder ki sensiz şu zindan hayatından
Çoktan esir alınmışım sevdan tarafından.

Birol Kasar

Glmeyince

Açtı yeniden bahar glleri
Umutsuz gonllere yine hazan akşamı
Kırlangıç cıvıltısı
Çağlayan gürültüsü
Kimine cennet bahçesi
Kimine hasretin üzüntüsü
Glmeyince sevdiğim,
Her yer cehennem çukuru.

Birol Kasar

Gölünce Sen

Hele bir gülünce sen
Etrafa saçılır güzelliğın
Dikilse karşına Azrail
Ölümü unutturur gamzelerin
Narin, ürkek bakışların
Eritir buzdan sıradağları
Umutsuz bir gecede
Bir zemheri ayında
Aydınlatır yolları ışığın
Süzüle süzüle, utana sıkıla
Hüzmeleri gelir mehtabın
Kahpe dünya aşkla dolar
Niceler sevda türküleri söyler
Hele bir gülünce sen.

Birol Kasar

Hasret

Ürkek bir kuş gibi masum
Bakışını kaçırın bir genç kız misali
Kaçarken ki o gizemi
Sesinde rahatlatan sakinliğı
Şeksiz şüphesiz saf güzelliğı
Yürüyüşü, kalem tutuşu
Sızlatan yüreğimi gülüşü
Kainatı dolaşsan var mı ki böyle biri
Adına da hasret diyorlar.

Birol Kasar

Hayal

Süzülen her damla gözlerimden
Kaderimden bir gün çaliverir
Ve geri getirmez asla güzel günleri
Birdenbire, ansızın, apaçık
Geliverir.

Bir ateş ki göğü aydınlatan
Söyleyin bu felaket neyin nesidir
Izdırap kokusudur etrafı saran
Gamzesine hapsolmuş gönlümdür
Yanan.

Mısralar serap gibidir yazana
Kor kavururken güneş tepede
Ki açığa çıkar mehtabı gecelerin
Ecel gelinceye dek yazılınsın istersin
Şiirler.

Ne damla damla gözyaşı
Ne işleyen içime izdırap
Ne karaladığım mısralar
Acın dinmiyor sahiden
Kokladığım, dokunduğum, gördüğüm
Hayal.

Birol Kasar

Her Gün

Her gün görsem de seni
Dklmese de kelimeler ađzından
Bakışlarını da kaçırсан
Yokmuşum gibi de davransan
Gizleyemedin gülüşlerini.

Nedendir bilinmez sessizliđin
Hayatın gizemli derya mı
Sırlı bir sanduka mısın
Gllerle dolu mahzen misin kilitli
Anahtarın kimdedir senin.

Birol Kasar

Hüzün

Şiirler biriktirdim sayfa sayfa
Boğulmaktansa derin dalgalarda
Ab-ı aşkından kana kana içmeden
Ben sana olan umudumu yitirdim.

Tertemiz yüzün günahsız gamzelerin
Kor gönlümü taşıyan o ellerin
Duymasam sesini hayalsin derim
Karanlık çökünce gelir bir hüzün

Birol Kasar

Işık

Kapkaranlık bir tünel,
Sonu gelmeyecek bir keşmekeş mi bu?
Sen ey sesi çıkmayan ışık!
Bir kez olsun dön ve cevap ver.
Neden aydınlatmazsın karanlıkları,
Değil misin yoksa o parıltı?
Neden çıkmaz soluğun,
Nerede senin ışığın?
Nedir bu acele, nedendir bu telaşın?
Ne karanlığı, ne zifti!
Cehennemi ferahlatır bir gülüşün.
Kalbi kor gibi yanan,
Sevdandan pır pır atan,
Yanıbaşında ırak,
Ardından bakan bir çift göz.
Kaleme can verip,
Bir kaç mısra yazdıran bu aşka,
Umuttur bir zerren bile ey ışık.

Birol Kasar

İşkence

Kapanır ışıklar birdenbire
Bu şehre ansızın çöker hüznün
Şaha kalkıp isyan etsen bile
Geceye dönmüştür ki gündüzün

Nedendir bu kinin doğmayan güneş,
Bastırır göğsüme karanlığı gecenin
İçtim ab-ı aşkını oldum serkeş
Geri dön, tarifi yok bu işkencenin.

Birol Kasar

Kader

Izdırap ızdırap gelen
Tepelerden süzülüp sinsice
Çığ olup düşen tane tane
Kar.
Gözünü kör eden ey aptal
Meğerse bir tutam toz pembe
Hayaller.
Umudunu yeşerten acımasızca
Hicranla yoğrulmuş imkansız aşk
Dökülür salkım salkım hasretinde
Güzellikler.

Kaybolup gittiğinden beridir
Solgundur ruhum
Bitiktir bedenim
Esrarını yitiren gülüşün
Nerededir.
Derininde gizli nasıl bir goncadır
Batıdan doğsa da güneş
Asla açmayacak mı.
Sorsanıza aşıklara
Hangi çiçek solmuş gün boyu
Ki sen hep böyle solacak mısın?

Yüreğimi kemiren öyle bir dert
Ki kaçsan da kuytuda bulur seni azabı
Peşini bırakmaz ki gölge gölge izinde
Hani şu kurtulamadığın var ya
Kader.
İçimde ne bir ümit
Olacağı ne bir çare.
Keşke
Keşke olmasaydın hiç bir şeyden
Hiç bir zaman
Haberdar.

Birol Kasar

Kırintı

Bir umut kırintısıydı gözümde
Hayalin bile.
Israrla beynimi kemiren bir serap
Daha dün gibi kalbimi söken ellerindi
Sanki bir mermi, oysa bin ızdırap.
Zemheriyi bahara çeviren gül gözlerindi
Ve sözlerin ruhumu aydınlatan mehtap.
Ama bestelenmedi tekne ile denizim şarkısı
Duyulmadı dağlardan,uzaklardan gürültüsü
Asla silinmedi göğsümden hasretinin izi
Aşk pınarından fişkırıp da mısralara can veren
Küçücük bir umut kırintısı.

Birol Kasar

Masal

Acizlik neler yaptırıyor insana
Bir şiir, bir şarkıdan daha ne neler beklenir
Geçtikçe yıllar katlanıyor üstelik
Bir asır okunsa sanki neler değişir.

Hani şu motorları maviliklere süreceklere ya
İnanmıştı çocuklar
Tıp kı mısralara ilmek ilmek işlenmiş bir aşk masalına
Aptalca inanmak gibi güzelim
Tutkun ama bir o kadar mahzun bir aptallık.

Sahi güzel günler göreceklere değil mi çocuklar
Belki bir hayal, belki olacaktan bir manzara
Olsun yine söylensin şarkılar, yine okunsun şiirler
Asla bitmesin umut, terkedip gitsin keder.

Sürerken motorları çocuklar
Mısraların ardında saklanır kıvrılırim
Aptallığımdan o masalın, yalanına inanırım
Olmasam da kahramanı, hayaline sığınırım
Hemi saf hem korkakça
Kim bilir günün birinde karşına dikilirim
Sana da şiirler yazan biri varmış derim.

Birol Kasar

Rüzgar

Şuracıkta esen tatlı bir rüzgar
Ferahlatan herkesi birdenbire gelen rüzgar
Neden bana hep senin ismini söyler.
Kulağıma dokununca ismin
Kalbime saplanır hançer.
Uyuşur ellerim
Gözlerim kan pınarına benzer.
Ve en sonunda rüzgar gider
Tüm güzelliği götürüp de terkeder.

En güzelin ismini taşıyan ey rüzgar!
Götür de gül bahçesine dönsün farklı diyarlar
Sarsın tüm diyarları olabildiğince rayihalar
Hem senin güzelliğin bütün bir cihana yeter
Ezelden beri bu cihan senden güzelini bekler
Beklemek de güzel seni velev ki sonsuza kadar.

Korkuyorum gözüne bakamadan seni kaybetmeyi
Tarif etmeye bu acıyı
Kelimeler aciz kalıyor.
İlkin ölüm gözümün önüne geliyor
Peşine de şuracıkta esen tatlı bir rüzgar.

Birol Kasar

Sahra

Sevgilim, kızım, bir tanem
Uçsuz bucaksız Sahra'm
Sana zamanın da ötesinden sesleniyorum.

Bu dünyada henüz bir varlığın olmasa da
Kulağımda baba deyişini duyabiliyorum
Hasretin volkan olup içimi kavurduğunda
Gönlüme su serpen hayalinle konuşabiliyorum.

Kimbilir aşk ile yazılan bu mısraları
Boynuma sarılıp da ne zaman okuyacaksın.
Bu derdin bu hüznün ve bu ismin kaynağı
Neden Sahra diye ne zaman soracaksın.

Yıllar önce bir başkası Sahra isminde
Meğerse bana hep anneni anlatırmış.
Senin de benim de annenin de kaderi
Sahra isminde çok önceden yazılıymış.

Sahi annen bu hikayenin neresinde kızım
Sen de merak ediyorsun değil mi anneni
Hani sana o güzelliğini cömertçe vereni
Annen bu hikayenin bizzat kendisi kızım.
Yıllar geçtikçe sen de tıpkı annen gibi
Dünyanın en güzel şeyi olacaksın canım kızım.

Birol Kasar

Sen Sadece Gül

Sensiz, bensiz, bizsiz, aşksız
Neye yarar ki o tatlı rüyalar.
Gözümde akan bir damla yaşın
Islattığı kederli geceler.
Her gördüğümde seni
Göğsüme saplanan kör hançer.
Aldı götürdü bütün tazeliği
Kalmadı artık bahar.
Hazanla doldu taştı
Nice büyük sevdalar.
Bu biçare aşkı anlatmaya
Yazıldı divan divan şiirler.
Heyhat pirüpak güzelliğini
Nasıl anlatsın mısralar.
Süzülürdü ya o eşsiz şal
Bir esince deli rüzgar.
Güldüğünde sevdiğim
Gamzende belirir güller.
Göz göze gelmenin hasretiyle
Zehir oldu günler.
Sen sadece gül diye
Beklenir nice yıllar, asırlar.
Sen sadece gül diye.

Birol Kasar

Sırılıklam

Elini tuttuğum ilk gün,
Ve büyülendiğim o ilk gece.
O bakışlarının derinliğinde
Kayboldum.
Karanlığın belirsizliğinde
Birdenbire yanan bir mum
Aydınlatıverdi usulca o muhteşem geceyi.
Ve ben seninle yeniden doğdum.
Gülüşünde sakladığın o tarifsiz gamzeyi
Diyar diyar gezdim de ben sende buldum.

Bir ses, bir tınıydın belki de benim için
Gönlümün incelerinden gelen süzüle süzüle.
Sordum kalbime, aşk olmasın mı niçin?
Buldum cevabını seni görünce gelen karın ağrılarından,
Tutmayan uykulardan,
Bitmeyen mısralardan,
Cehennem sıcaklığında tir tir titrerken,
Buz kesmiş soğukta heyecanından terlerken,
Güvercin kalbi gibi pır pır atarken yüreğim
Saçlarının kokusunun verdiği huzura
Engel olamamaktan,
Öpmeye kıyamamaktan,
Ve asla sana bakmaya doyamamaktan.
Neyse ki artık eminim tüm bu güzelliklerden
Tek bir sebebi var ki,
Sana sırılıklam aşık olmamdan.

Birol Kasar

Söylenmeyen Şarkı

Engeller
Engellerin ardında
Yıkık dökük hayaller var
Bir eylül akşamında.
Korka korka gelir parıltısı
Ürkek bir umudun
Söylenmeyen şarkısı.
Sözleri karanlık, bestesi zift kıvamında.
O acı, o ızdırap, o keder
Yoğruldu hamurunda.
Isıtmıyor şöminede yanan odun
Sakınıyor güneş, ışığını bu sevdadan
Her yer bembeyaz aydınlık
Kalbim kapkara bir zindan!

Birol Kasar

Yorulдум, Bıktım, Usandım

Eğer insanlık her uyandıığında
Oynanmaya başlıyorsa bir senaryo
Ve herkes kendi hikayesinin başrolüyse
Ve bu filmin adı kaderse
Ben bu rolü oynamaktan çoktan yorulduğum.

Her sabah kalktığımda
Elbet bir gün yeşerecek diye
Bu imkansız sevda hikayesine
Umut ekmekten bıktım.

Her gün yüzünü gamzelerinle görüp
Her gün sesini kalbimi titreterek duyup
Her gün güzelliğini bam telimde hissedip
Gözlerine bakamamaktan usandım.

En nihayetinde sensizlik
Alışkanlığım oldu artık benim.
Ve en kötüsü de güzelim
Senin bunu bilmeyişin
Ve hiç bir zaman bilemeyecek oluşun.

Birol Kasar